

Bilag.

Til Indenrigsministeriet!

Undertegnede Kontorassistenter under Statsbanedriften tillade sig herved underdanigst at anføge det høje Ministerium om, at der ved den i næste Rigsdagssamling foretaaende Revision af Loven af 12te April 1892 om Statsbanedriftens Ordning maa blive forelagt Rigsdagen Forslag til Forbedring af Kontorassistenternes Lønningssforhold.

Som Støtte for vort underdanige Andragende skulle vi tillade os at anføre følgende:

Ifølge nævnte Lov inddeltes Kontorassistenterne i 4 Lønningssklasser med lige mange i hver Klasse og med en Lønning af henholdsvis 900, 1,200, 1,500 og 1,800 Kr. foruden et Alderstillæg af 300 Kr. efter 5 Aars Tjeneste i 1ste Klasse, hvilket Alderstillæg blev givet som Følge af, at Kontorassistenterne som Regel ikke kunne vente at gaa over i højere Stillinger.

Tilshyneladende ere de her anførte Lønninger respektable, men i Virkeligheden er dette dog ikke Tilfældet, idet de allerfleste Kontorassistenter først i en høj Alder kunne vente at naa op paa den højeste Lønning, ja, adskillige ville slet ikke naa den, endstige faa Pension af den. Siden 1ste April 1893, altsaa siden den ovenciterede Lovs Ikrafttæden, er der kun avanceret 3 Assistent fra 2den Klasse op i 1ste Klasse eller i Gennemsnit 1 om Aaret svarende til 2,88 pCt. (Til Sammenligning hermed kan anføres, at af Trafikafdelingens 130 2den Klasse's Assistent er der i samme Tidsrum avanceret 62 op i 1ste Klasse, altsaa som Gennemsnit 21 om Aaret eller 16,15 pCt.)

I Kontorerne findes for Tiden 42 2den Klasse's Assistent, og efter den Oprykning, der ifølge ovenstaaende er sket siden bemeldte 1ste April 1893, vil det altsaa vare ca. 40 Aar, inden den nuværende yngste Assistent af 2den Klasse naar op i 1ste Klasse, 45 Aar, inden han opnaar det for denne Klasse normerede Alderstillæg af 300 Kr., og 50 Aar, inden der tilkommer ham Pension af denne Indtægt.

Naar det derhos tages i Betragtning, at det store Flertal af de Assistent, der for Tiden udfylde 1ste Klasse, paa Grund af den i 1887 stedfundne Forandring af Klasseinddelingen, er i en forholdsvis ung Alder, og at Pensionsbestemmelserne foreskrive det 70de Aar som den Grænse, hvorved de ansatte kunne forlange Afsted med fuld Pension, vil det ses, at Udstigten til Oprykning for de 3 yngste Klasser er saare ringe. — Det kan endnu tilføjes, at af de 13 ældste Assistent i 2den Klasse have 9 tjent i 9 Aar og 4 i 8 Aar i denne Klasse. — Det maa ganske vist antages, at de her paapegede Avancementsforhold ikke i Længden ville fortsætte i et saa uheldigt Spor, og at der vil indtræde bedre Tilstande, naar de, der for Tiden tjene i 1ste Klasse, i en Fremtid, der ikke i Ojeblikket lader sig overstue, ere afgaaede, men selv efter den Tid vil kun en Del af Kontorassistenterne kunne gøre sig Haab om at opnaa den højeste Lønning og tilsvarende Pension.

I Reglen opnaas Udnævnelse til Assistent først efter en forudgaaende Tjeneste i en Række af Aar som Skriver, og den Alder, Skrivere almindeligvis befinde sig i, naar de forfremmes til Assistent, kan formentlig som Gennemsnit sættes til henimod 25 Aar. Naar da den Alder, hvori de ældste Assistent udtræde af 1ste Klasse, enten ved Død eller paa anden Maade, ansættes til 65 Aar som Gennemsnit, vil man vistnok komme det naturlige Forhold nogenlunde nær, og følgende vil der mellem en Assistent's Ansættelse og Afstedigelse ligge et Tidsrum af over 40 Aar, hvilket svarer til et Ophold af ca. 10 Aar i hver Klasse.